ΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ ΜΗΝΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ

Εἰς τήν ἀγόρευσίν του ὁ Βασιλικός Ἐπίτροπος κ. Εὐάγγελος Φλωράτος ἀντεισαγγελεύς Πλημμελειοδικῶν, ἐτάνισε μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς:

«Εἰς τήν σημερινήν ἀνθρωπίνην ζωήν ἡ ὁποία ὁμοιάζει ὡς ἕνα μεγάλο ὑφαίστειον μέ πολλούς κρατῆρες ἀπό τούς ὁποίους ξεχύνονται ποταμοί πυρακτωμένης λάβας καί ἐν συνεχείᾳ τυφῶνοι τέφρας, τά πάσης φύσεως ἄτομα καί οἱ πάσης φύσεως ὁμάδες τοῦ τρόμου καί τῆς βίας κατέστησαν ἐφιαλτικήν τήν νέφωσιν ἡ ὁποία ἐμποδίζει τήν οὐράνιον σκέπην εἰς τήν παγκόσμιον αὐτῆς διάστασιν, νά στείλῃ μίαν ἡλιακήν ἀκτίνα φωτός, νά ρίψῃ μίαν ἀκτίνα ἐλπίδος διά μόνιμον εἰρήνην.

Οἱ βομβισταί, οἱ τρομοκράται καί οἱ ἀναρχισταί διέπονται ἀπό ἀνθρωποκτόνα ἐνστικτα τά ὁποῖα καλύπτουν μέ μίαν πολιτικήν ἰδεολογικήν ἐπίφασιν.

Αὐτοί εἶναι οἱ περιπαθεῖς ἰδεαλγοί τῆς βίας, οἱ ἀπεργαζόμενοι σχέδια τρόμου, τήν φοβίαν, εἶναι ὑποκινηταί τῆς ἀνωμαλίας, οἱ διεκδικοῦντες τόν κότινον τοῦ ἀναρχισμοῦ καί οἱ ἐγκληματοῦντες κατά τοῦ Κράτους, τοῦ Ἔθνους καί τῆς Πατρίδος.

Οἱ βομβισταί εἶναι οἱ δημιουργοῦντες τάς συνθήκας ἀδελφοκτονίας, τά

Ὁ βασιλικός ἐπίτροπος κ. Φλωράτος

φαῦλα πράττοντες, οἱ μωρόδοξοι καί οἱ ἐρασταί τῶν πάσης φύσεως κακῶν.

Αὐτοί εἶναι αἱ φωνεῖς τῶν ἀθώων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων. Εἶναι οἱ ὦμοί κτηνώδεις, βάρβαροι καί ἀπάνθρωποι ἐγκληματίαι.

Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες τρομοκράται διανοίγουν μίαν ἐθνικήν ἀδόν μελλούσης καταστροφῆς. Διά τῶν ἐνεργειῶν των προσπαθοῦν νά καταλύσουν τήν ἔννοιαν τοῦ κράτους καί τήν ἔννοιαν πάσης ἐννόμου τάξεως.

Ὁ ἑλληνικός λαός, ὡς ἄγρυπνος μνήμη κοινοῦ παρελθόντος καί ὡς θετική βούλησις κοινοῦ μέλλοντος, καταδικάζει τάς ἐνεργείας τῶν βομβιστῶν, τῶν τρομοκρατῶν καί τῶν ἀναρχιστῶν.

Μέλη τινά ἀποτελοῦντα μίαν διεθνιστικήν ἢ μᾶλλον μηδενιστικήν μᾶζον, ἐπικρατοῦν τήν συμπεριφορέν αὐτῶν καί ἐπιχείρουν διά τήν ἀδελφοκτόνον διχόνοιαν καί τήν ὑπονόμευσιν τῶν ἰματικῶν θεμελίων.

Ὁ ἑλληνικός λαός, ὡς ἐναγκωτής καί ἐκφραστής ὑψηλῶν ἰδεανικῶν με λοιπῶν ἱστορίαν εἰς τήν ἀνά τούς αἰώνας παγκόσμιαν διοδρομήν καί μέ μακραίωνα παράδοσιν, καταδικάζει τάς μεθόδους βίας, ὀλέθρου καί σπαραγμοῦ.

Ὁ κρατικός φορεύς ἔχει καθῆκον καί ἐν ταυτῷ νομικήν καί ἠθικήν ὑποχρέωσιν νά παρέξῃ εἰς ἅπαντος τούς πολίτας ἡσυχίαν, ἀσφαλῆ τρόπον διαβιώσεως καί κοινωνικήν εἰρήνην.

Φρονῶ, ὅτι αἱ πράξεις τῶν κατηγορουμένων εἶναι ἀξιόποιναι οὐχί μόνον διότι αὐταί καθ' ἑαυτάς προβλέπονται ὑπό τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀλλά διότι εἶναι εἰσέτι ἕνευ ἠθικοῦ τινός θεμελίου.

Οἱ κατηγορούμενοι ἐλησμόνησαν τό ὑπό τοῦ Κάντ λεχθέν:

«Οἱ πράξεις σου πρέπει νά εἶναι τοιοῦται, ὥστε ἑκάστην φοράν ἡ βούλησις ἡ ἀποῖα τάς κινεῖ νά εἶναι δυνατόν νά ἀποτελέσῃ τήν θάσιν ἑνός νόμου γενικῆς ἀρχῆς, τήν θάσιν μιᾶς ἀδιαμφισβήτητου ἠθικῆς συμπεριφορᾶς».

Καί μετά ταῦτα ἐρωτᾶται, ποία θεωρία εἶναι δυνατόν νά κριθῇ ἰσοχυρισμόνως εἰς τήν ἐφαρμογήν της. Φρονῶ, ὅτι πᾶσα θεωρία εἶναι ἰδιόρρυθμη μορφή τῆς πρακτικῆς. Πάντοτε ἡ ἀξία ταύτης ἐξαρτᾶται ἀπό τά ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς της.

Αἱ αἰτιάσεις τῶν κατηγορουμένων ὅτι προέβησαν εἰς τοποθετήσεις τῶν βομβῶν «δι' ἔκφρασιν ἀντιθέσεως» εἶναι ἀνεδαφικαί, ἔσαλαι καί ἀσύστατοι.

Φρονῶ, ὅτι οἱ μονοδικοί τρόποι ἐξευρέσεως πάσης λύσεως, παντός προβλήματος εἶναι ὁ λόγος καί ὁ ἀντίλογος. Εἰς τήν κρινομένην ὑπόθεσιν ἠκολουθήθη ἡ κατασθικαστέα μέθοδος τῆς βίας καί ἐσκαμμένως παρελείφθη ἡ εὐπρεπής εὐπρόσωπος καί ἐντός τῶν νομίμων πλαισίων ἔκφρασις πάσης τυχόν ἀντιθέτου ἀπόψεως.

Οἱ ἀναρχισταί, οἱ βομβισταί καί οἱ τρομοκράται προσπαθοῦντες νά ἀγιατοποιήσουν ἕνα φυσικόν σκοπόν χρησιμοποιοῦν μέσα, πράξεις βίας καί ἐνεργείας ἀνθρωποσφαγιασμοῦ μέ συνέπειαν νά ρέῃ αἷμα ἀθώων πολιτῶν εἰς τά πεζοδρόμια καί τάς ὁδούς τῶν πόλεων, μέ ἀποτέλεσμα νά θέτουν ἑαυτούς πρότυπα πρός μίμησιν.

Οἱ ἡγήτορες τοῦ τρόμου ἐπιδιώκουν μετά τήν σύλληψίν των μίαν ἡρωοποίησιν, λησμονοῦντες ὅτι ποτέ δέν κατέστησαν ἥρωες ἄτομα τελέσαντα φόνους, ἐμπρησμούς, ἐκρήξεις βομβῶν, πράξεις βίας καί φθορᾶς ξένων προγμάτων.

Πᾶς σώφων καί συνετός κοινωνός μετά ἀβιλυμίας καταδικάζει πᾶσαν παρομοίαν πρᾶξιν καί μετά παρρησίας ἀποστρέφεται πᾶσαν πρᾶξιν ἀδελφοκτονίας.

Ὁ πολιτειακός νάμος πάντοτε θά προβάλλῃ ὡς ἀθιαστέραστον ἀσπίδα καί ὡς τεῖχος ἀπροσπέλαστον διά νά θραύσῃ ἀείποτε τά φονικά βέλη τῶν πάσης φύσεως τρομοκρατῶν καί ἐν ταυτῷ διά νά προστατεύῃ τούς Ἕλληνας πολίτας ἀπό πάντα ἐσωτερικόν ἐχθρόν ὑφ' οἱονδήποτε μανδύαν ἐνδεδυμένον.

Οὐδέποτε θά ἀποδεχθῶ ὡς ἀκολουθητέον σύστημα κοινωνικῆς ἐνεργείας τήν βίαν.

Διαφωνῶ πρός τό ὑπό ἐνίων λεγόμενον ὅτι τά προβλήματα εἰς τήν ζωήν τῶν λαῶν λύονται μόνον μέ τήν βίαν.

Φρονῶ, ὅτι μέσα εἰς τό θεμελιακόν πλαίσιον τό ὁποῖον λέγεται Δημοσία Τάξις, οἱ ἐνέργειαι τῶν κατηγορουμένων δέν ἤχησαν ἐναρμονίας ἀλλά ἀντήχησαν δυρβοφώνως καί δι' αὐτό προτείνω τήν ἀνοχήν αὐτῶν, δεχόμενος τό ἐλαφρυντικόν τοῦ προτέρου ἐντίμου βίου καί διά τους δύο».

Ὁ κ. Γ. Μαγκάκης

Εἰς τήν ἀγόρευσίν του ὁ κ. Μαγκάκης ἀναπτύσσοντας τό νομικόν μέρος τῆς ὑποθέσεως ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων:

«Κατηγοροῦνται διά συρροήν τῶν ἀδικημάτων, τῆς ἐκρήξεως τῆς συναποφάσεως πρός ἔκρηξιν, τῆς προμηθείας ἐκρηκτικῶν ὅλων καί φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας.

Τοῦτο ὅμως ἀποτελεῖ ἐσφαλμένην νομικήν ἄποψιν τῶν διωκτικῶν ἀρχῶν καί ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνύπαρκτον νομικήν προϋπόθεσιν. Διότι ἄταν τις πραγματοποιῇ ἔκρηξιν, μαζί μέ ἄλλον ἀναφισβητήτως πρέπει προηγουμένως νά ἔχῃ προηγηθῇ συνοπόφασις μετ' αὐτοῦ καί νά ἔχῃ γίνει ἡ προμήθεια τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν διότι ἄλλως δέν εἶναι λογικῶς δυνατή ἡ ἐκτέλεσις τοῦ συναποφασισθέντος ἀδικήματος. Κατά συνέπειαν πρόκειται περί ἑνός καί μόνου ἀδικήματος καί οὐχί περί πολλῶν ὥστε νά ἔχωμεν συρροήν καί συνεπῶς καί συρροήν ποινῶν.

Δέν εἶναι ἑπομένως δυνατόν ν' ἀθροισθοῦν μαζί μέ ἄλλα ὅλα αὐτά τά ἀδικήματα καί αἱ ποιναί ἀλλά πρόκειται περί ἑνός καί μόνον ἀδικήματος μέ προτέρας μή τιμωρητάς πράξεις, διότι ὅλαι αὐταί ἀπορροφοῦνται ἀπό τήν τελευταίαν πράξιν τῆς ἐκρήξεως.

Ἐπίσης ἡ ἐκ τῶν ἐκρήξεων ἐπερχομένη τυχόν φθορά ξένης περιουσίας δέν ἀποτελεῖ χωριστόν ἀδίκημα ἀλλά τό ἀναγκαῖον ἐπακόλουθον τῆς λαθούσης χώραν ἐκρήξεως καί συνεπῶς δέν ἔχομεν συρροήν ἀλλά ἕνα καί μόνον ἀδίκημα. Ἡ φθορά ἀπορροφᾶται ἐκ τῆς βαρυτέρας πράξεως τῆς ἐκρήξεως.

Εἰς ὅλας αὐτάς τάς περιπτώσεις τότε μόνον ἔχομεν τιμωρούμενον ἀδίκημα ἐάν καί ἐφ' ὅσον δέν ἀκολουθήσῃ ἡ βαρυτέρα πράξις τῆς ἐκρήξεως.

Ὁ κ. Μήνης συνέχισε ὁ κ. Μαγκάκης, εἶναι: ἄνθρωπος γεμάτος φωτιά. Ἡ ἀνθρωπότης καί εἰδικώτερον ἡ πατρίδα μας ὀφείλει πολλά εἰς αὐτούς τούς ἀνθρώπους. Αὐτός εἶναι ὁ Μήνης. Δέν πράκειται νά σᾶς πῶ ὅτι ὁ Μήνης εἶναι τό καλό καί ἡρωϊκό παιδί καί μή τό δικάσετε. Ἂν ζητοῦσα κάτι τέτοιο καί εἶχε μιά βόμβα ἀκόμη μαζί του, θά τήν πέταγε σέ μένα.

Δέν δέχεται ὁ Μήνης ὅτι ἤθελε νά προκαλέσῃ κίνδυνον εἰς ταύς πολίτας. Δέν μπορεῖτε νά δεχθῆτε ὅτι εἶχε δόλον. Ἐάν ἤθελε νά κάμῃ κακό ὁ Μήνης θά μποροῦσε νά κατασκευάσῃ βόμβες. Διαπιστώσατε κ Στρατοδίκαι τάς γνώσεις καί τάς ἱκανότητάς του.

Ἄς μήν αὐταπατώμεθα. Τό ἀδίκημα διά τό ὁποῖο κατηγορεῖται ὁ κ. Μήνης εἶναι πολιτικό. Δέν πρέπει νά κριθῇ μέ σκοπιμότητα. Δέν τό λέγω διά νά δημιουργήσω ἐντυπώσεις εἰς τό ἀκροατήριον, τό ὁποῖον ἄλλωστε δέν ὑπάρχει.

Θά μοῦ πῆτε, ὅμως: Δέν ἤθελε νά δημιουργήσῃ κοινόν κίνδυνον εἰς πράγματα. Ἀπαντῶ ὄχι. Δέν ἐπεδίωκεν κοινόν κίνδυνον. Τοποθέτησε μίαν κροτίδα εἰς τόν συγκεκριμένον αὐτοκίνητον τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ, μία ἄλλην εἰς τό προαύλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μήπως καί ταρακουνηθῇ ὁ Ἅγιος Ἱερώνυμος κ.λ.π.

Θά πῆ ὁ κ. πρόεδρος: Μά ὁ κ. Μήνης παρεδέχθη πώς ἐάν μιά βόμβα ἐκραγῇ εἰς τό χέρι, μπορεῖ νά τό κόψῃ. Κατ' ἀρχήν δέν εἶπεν αὐτό ὁ κ. Μήνης. Δέν τόν ἀφήσατε νά συνεχίσῃ διά νά σᾶς ἐξηγήσῃ. Καί ἕνα κουτί σπίρτα ἂν κρατᾶτε εἰς τό χέρι σας καί τοῦ ἄλετε φωτιά θά ὑποστῆτε κάποια ζημιά. Σᾶς εἶπε ἐπίσης ὁ κ. Μήνης ὅτι ἡ κατασκευή καί ὁ μηχανισμός τῶν κροτίδων ἦτο τέτοιος ποῦ ἔθγαζαν ἕναν προειδοποιητικόν συριγμόν.

Καί τό μεγαλύτερον ἐπιχείρημά μας εἶναι, συνέχισε ὁ κ. Μαγκάκης, ὅτι ἐξερράγησαν 19 βόμβαι ὅπως θέλετε νά τίς ὀνομάζετε καί ὅμως δέν ἔχουμε οὔτε μία ὀπλή γραντζουνιά.

Ἡ κ. Κέννεντυ ἄνοιγε τήν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τήν ὁδόν Νοταρᾶ, ὅταν ἐξερράγη ἡ «βόμβα» καί ὅμως δέν ὑπέστη ἀπολύτως τίποτε. Ποῦ εἶναι ὁ κίνδυνος προσώπων;

Ὑπάρχουν καί οἱ ἐκθέσεις τῶν πυροτεχνουργῶν. Γράφουν: «μικρό ἰσχύς μικρά ἀποτελέσματα».

Ἐδῶ θέβαια προσπάθησαν νά ἀλλάξουν τάς καταθέσεις των. Δέν τούς κατηγορῶ. Θά πρέπει, ὅμως νά γνωρίζουν ὅτι δέν μποροῦν νά ὑποτιμοῦν τήν νοημοσύνην μας.

Μέ θόρρος σᾶς εἶπε ὁ κ. Μήνης —συνέχισε ὁ κ. Μαγκάκης— τά ἔκανα ὄχι γιά νά σκοτώσω ἄλλα γιά νά διαμαρτυρηθῶ. Δέν εἶμαι ἐγκληματίας. Θεώρησα ὅτι εἶχα ὑποχρέωση σάν τίμιος Ἕλληνας ἀξιωματικός ποῦ πιστεύει στίς αἰώνιες ἀξίες τῆς ἐλευθερίας νά ἀγωνιστῶ. Αὐτές τίς ἀξίες ἤθελα νά διαφυλάξω.

Ὁ κ. Μήνης θά σᾶς ἔλεγε ἐάν τόν ἀφήνατε ὅτι μάχεται γιά ἀξίες ἀνθρώπινες. Δέν εἶναι δυνατόν νά δεχθῶ νά βασανίζουν φαντάροι Ἕλληνα ἀξιωματικό στήν Ε.Σ.Α...

ΠΡ.: Αὐτά δέν προέκυψαν ἀπό τήν διοδικασία.

ΜΑΓΚ.: Ἂν μᾶς ἀφήνατε θά προέκυπταν...

Καί ὁ κ. Μαγκάκης συνέχισε:

Τά ἔκανα ὅλα αὐτά λέγει ὁ Μήνης γιά νά μή βασανίζονται οἱ Ἕλληνες πολίτες.

Τά προθλήματα μᾶς λένε δέν λύονται διά τῆς βίας. Ποιός, ὅμως, χρησιμοποίησε πρῶτος τήν βία;

ΠΡ.: Ἀρκετά μᾶς εἴπατε.

ΜΑΓΚ.: Ὁ κ. Μήνης ἔχοντας νά διαλέξῃ μεταξύ τῆς ἐπιταγῆς τοῦ Συντάγματος καί τῆς τηρήσεως τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, προτίμησε τό πρῶτο. Διότι τό καθῆκον τοῦ πολίτη εἶναι αὐτό.

Αὐτήν τήν στιγμήν εὐρισκόμεθα πρό μιᾶς καταστάσεως σοβαρᾶς. Γνωρίζετε τά τελευταῖα φοιτητικά γεγονότα. Ποῦ πάμε; Ὅλοι πρέπει νά προθληματισθοῦμε... Ἡ κατάστασις αὐτή πρέπει....

ΠΡ.: Τελειώνετε κ. συνήγορε.

ΜΑΓΚ.: Αὐτό θέλω ἀλλά μέ διακόπτετε. Ὁ Μήνης ὅτι ἔκανε τό ἔκανε γιατί γεννήθηκε ἐλεύθερος καί θέλει νά μείνῃ ἐλεύθερος.

Ὁ κ. Εὐάγ. Μαχαίρας

Εἰς τήν ἀγάρευσίν του ὁ κ. Εὐάγγελος Μαχαίρας ἐτόνισε ὅτι ὁ κ. Μήνης ἐγαλλουχήθη μέ τρία βασικά ἰδανικά «Ἀγάπη πρός τήν Πατρίδα, τήν Ἐλευθερίαν καί τήν Δημοκρατίαν.

Ἀκολούθως ἀναφέρθη εἰς τήν πολεμικήν δράσιν τοῦ κ. Μήνη καί συνέχισε: Εἰς τήν εἰρηνικήν ζωήν ὑπῆρξε ἄριστος οἰκογενειάρχης, ἀνιδιοτελής, ἀνοιχτόκαρδος, ἀλτρουϊστής καί ἐντιμότατος. «Δέν ἀπανεταύθη, ἐτόνισεν ὁ κ. Μαχαίρας στίς δάφνες του. Πιστεύει ὅτι τό καθῆκον τοῦ Ἕλληνος πολίτου εἶναι νά ἐνδιαφέρεται γιά τήν δημοσία ζωή. Τό «Βασίλη κάτσε φρόνιμα νά γίνῃ νοικακύρης» ποῦ διδάχτηκε ἀπό ξένους καί ντόπιους ἀφέτες τό ἀποδοκίμασε.

Ὁ Μήνης λατρεύει τήν Ἐλευθερία καί τήν Δημοκρατία. Καί δέν δέχεται μέ κανένεν τρόπο τόν περιορισμό οὔτε τῆς μιᾶς, οὔτε τῆς ἄλλης. Κατά μείζονα λόγον τόν στραγγαλισμό καί τήν κατάργησιν, μέ ὁπαιαδήποτε δικαιολογία.

Ἐπειδή ἔχει ὁ ἴδιος πολύ ἀγωνιστεῖ, ἐπειδή ἔχει δώσει τό αἷμα του κι' ἔπαιξε γιά τά πολύτιμα αὐτά ἀγαθά ἐκατοντάδες φορές τήν ζωή του, δέν δέχεται οὔτε τήν ἀνασταλή, οὔτε τόν γύφο, οὔτε τόν περιορισμό τῆς ἐλευθερίας γιά τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη.

Στήν συνέχεια ὁ κ. Μαχαιρᾶς ἀσχολήθηκε μέ τό νομικό μέρος τῆς ὑποθέσεως καί συνέχισε: «Οἱ Κατηγορούμενοι ἐτοποθέτησαν μικρούς, ἀσημάντου ἰσχύος ἐκρηκτικούς μηχανισμούς, βζι πρός πρόκλησιν «κοινοῦ κινδύνου», ἀλλά πρός πρόκλησιν θορύβου. Τοῦτο ἀναφέρεται καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς δέκα καί πλέον ἐκθέσεις πραγματογνωμοσύνης. Αἱ ἐκθέσεις αὗται συνετάγησαν εὐθύς μετά τήν ἔκρηξιν περί ἧς πραγματεύονται. Ὅταν οἱ δρᾶσται δέν ἦσαν γνωστοί καί οἱ πραγματογνώμονες ἦσαν ἀνεπηρέαστοι. Καί μετ' ἐξέτασιν τῶν εὑρεθέντων εἰς τόν τόπον ἐκάστης ἐκρήξεως ἰχνῶν, καί τῶν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις προκληθεισῶν ἐντελῶς ἀσημάντων ζημιῶν, ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περί βομβῶν ἐλαχίστης ἰσχύος, αἱ ὁποῖαι ἐτοποθετήθησαν ὑπό τῶν ἀγνώστων, τότε, δραστῶν, πρός πρόκλησιν θορύβου καί μόνον». Καί ὁ κ. Μαχαίρας κατέληξεν:

Ἐάν ὁ Μήνης δέν ἔμενε ἀνάπηρος στήν 7η πτώση του θά συνεχίζε τήν ἡρωϊκή του δράσι καί ἀσφαλῶς ὁ θάνατος τόν ὁποῖο συνεχῶς προκαλοῦσε κάπου θά ἔστηνε τήν ἐνέδρα του καί θά τόν εἶχε ἐκδικηθῆ γιά τήν τόση περιφρόνηση ποῦ ἔδειξε ἀπέναντί του.

Γιατί πράγματι ὁ Μήνης πολύ τόν περιφρόνησε τόν θάνατο. Γι' αὐτό τοῦ ταιριάζει ἀπόλυτα αὐτό τό ἀ-

Πρακτικά:

Ν. ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗΣ
Π. ΛΟΥΚΑΚΟΣ

μίμητο ποῦ ἔγραψε ὁ Μακρυγιάννης:

«Ἀπάνω στήν ἀλήθεια μου ἀκόμα καί τόν θάνατο τόν δέχομαι. Τί τόσες φορές τόν ἐζύγωσα τόν θάνατο ἀδελφοί μου καί δέν μέ πῆρε. Ποῦ γιά τοῦτο τό θάνατο καταφρονῶ, κι' ἐπάνω στήν ἀλήθεια μου πεθαίνω».

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος

Ἐν συνεχείᾳ ἠγόρευσε ὁ κ. Χ. Ἀργυρόπουλος, συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου κ. Παντελάκη. Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος εἶπε, μεταξύ ἄλλων:

Θά περιοριστῶ εἰς τάς βασικάς θέσεις τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ κ. Παντελάκη: "Ἀρνησις προκλήσεως κινδύνου ζωῆς καί ἡ ἰδία ἡ προσωπικότης τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος ἐχαρακτήρισε κατ' ἀρχήν ὡς παιδαριώδη καί δεύτερον ὡς παράλογον τόν τρόπον διαμαρτυρίας τοῦ κ. Παντελάκη. Πεποιθησής μου προσωπική εἶναι ὅτι ὁ κ. Παντελάκης εἶναι ἐναντίον τῆς βίας καί αἱ πράξεις του δέν ἐδημιούργησαν κίνδυνο εἰς ἀνθρωπίνην ζωήν.

Καί τόσο νέος ἐτιμήθη ἐδῶ διά τῆς παρουσίας ἑνός ἀκαδημαϊκοῦ καί πολλῶν καθηγητῶν ἑλληνικῶν καί ξένων πανεπιστημίων, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν εἰς τήν Ἑλλάδα εἰδικῶς δι' αὐτόν. Τοῦτο καί μόνο εἶναι ἀρκετό, ὡς ἀπάντησις εἰς τόν χαρακτηρισμόν του ὡς ἀναρχικοῦ ἢ ἐγκληματίου.

Ἐπιτρέψατέ μου, πάντως, νά ἐπικαλεσθῶ καί ὡρισμένας συμπτώσεις, αἱ ὁποῖαι, ὑπό τάς γνωστάς προϋποθέσεις, καθίστανται καί συμπτώματα. Ἔχομεν ἐδῶ ὡρισμένας ἐκρήξεις. Ἐκείνος, ὅμως, ὁ ὁποῖος παραβιάζει ὡρισμένους κανόνας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου δύναται νά θεωρηθῇ ὡς συγγνωστός, ἐάν συντρέξουν ὡρισμέναι προϋποθέσεις. Πέραν τῶν περιπτώσεων τοῦ τεθειμένου δικαίου ὑπάρχουν καί αἱ περιπτώσεις τοῦ μή φευκτοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπαρτιότητος, ὅταν ἀναγκῇ τις πρός ἐκπλήρωσιν σαφοῦς ἠθικῆς ἐπιταγῆς. Ὑπενθυμίζω ἐπ' αὐτοῦ τήν διδασκαλίαν τοῦ Χωαρᾶ καθώς καί τοῦ καθηγητοῦ Γ. Μαγκάκη, ὁ ὁποῖος πέρασε καί αὐτός ἀπό τά σκαμνιά τῆς αἰθούσης τοῦ Στρατοδικείου.

Ὑπάρχει ἡ θέσις τοῦ κ. Παντελάκη, ὅπως διεισδύσῃ ἐπισήμως ἐδῶ, ὅτι εἶναι ἐναντίον τῆς βίας. Εἶναι δυνατόν νά ὑποστηριχθῇ ὅτι ἡ τοποθέτησις τῶν κροτίδων αὐτῶν ἐγένετο πρός ἄλλον σκοπόν πλήν τῆς ἐκφράσεως διαμαρτυρίας; Πρός ποῖον ἄλλον σκοπόν ἐνήργησαν οἱ κατηγορούμενοι; Τό μόνο πού ἐπεδίωκαν ἦτο νά δημιουργήσουν θόρυβον, νά προκαλέσουν συζήτησιν ἐπί τοῦ πολιτικοῦ μας προθλήματος, εἰς τήν Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικόν.

Πέραν τῶν οἰωνδήποτε ἀπόψεων πού διετύπωσε ὁ κ. Παντελάκης ὑπάρχει καί τό θεμα τοῦ διεφχομένου πολίτου, ὁ ὁποῖος δυνατόν νά ἐκινδύνευε ἀπό τάς ἐκρήξεις. Ὁ κίνδυνος, ὡς στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος, περιλαμβάνει δύο σημεῖα: Πόσα ἐκρηξις ἐπικίνδυνος. Πόσα ἔκρηξις δέν δημιουργεῖ κίνδυνον ἀνθρώπων. Εἰς τήν πρακτικήν ζωήν ὑπάρχει ἕνας κανόνας: "Ὅταν ἔχομε τό δέβαιο δέν μποροῦμε νά ἐρευνοῦμε τό ἐνδεχόμενο. "Ἐτοποθέτησαν πολλάς βόμβας οἱ κατηγορούμενοι. Οὐδείς, ὅμως, ἐπαθέ τι. Πρόκειται διά διαπιστωμένο γεγονός. "Ὅταν ἔχομε ἕναν μέγα ἀριθμό ἐκρήξεων, εἰς πολλά σημεῖα, καί τό ἀποτέλεσμα εἶναι πάντοτε ἡ ἀποφυγή βλάβης, δυνάμεθα νά ὑποστηρίξωμεν ὅτι οὐδείς κίνδυνος ὑπῆρχε. Ὁ κ. Παντελάκης ὑπῆρξε τόσον σαφής εἰς ὅλα αὐτά, ὥστε δύναται νά ἀξιοῖ πίστιν εἰς τάς διαβεβαιώσεις του. Εἶπε ἀτι ἐχρησιμοποίησε τάς κροτίδας, βέβαιος ὅτι δέν θά προκληθῇ κίνδυνος. Καί αὐτό εἶναι ἡ πραγματικότης. Συνεπῶς δέν δύναται νά τύχουν ἐφαρμογῆς αἱ ἐπιβαρυντικαί περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 270.

Κύριοι στρατοδίκαι, διά νά τελειώνω, ὑπάρχει ἡ γνωστή φράσις τοῦ Κάντ, «Τίποτε δέν ὑπάρχει πέραν τοῦ ἀνωθέν μου ἐνάστρου οὐρανοῦ καί τοῦ ἐντός μου ἠθικοῦ κόσμου».

Τοῦτο δίδει πολλάς ἀπαντήσεις εἰς τήν ὑπό κρίσιν ὑπόθεσιν. Ὁ κ. Παντελάκης, ὅπως ἀκούσατε, δέν εἶχε τίποτε νά κερδίσῃ καί πολλά νά χάσῃ. Εὐτυχές το οἰκογενειακό του περιβάλλον, ἀνοικτεί δι' αὐτόν αἱ θύραι τῶν πανεπιστημίων. Ὁ κ. Παντελάκης ὅμως εἶπε κάτι ἄλλο:

Εἶχα νά χάσω τά πάντα, ἄν δέν ὑπερασπιζόμουνα αὐτό ποῦ πιστεύω, τάς ἀρχάς μου, τά βασικά μου δικαιώματα ὡς πολίτου.

Ὁ κ. Σ. Κανελλόπουλος

Τελευταῖος ἐκ τῶν συνηγόρων ἠγόρευσεν ὁ κ. Σ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος, μεταξύ ἄλλων, ἀνέφερε:

«Θεωρῶ τιμή μου νά ὑπερασπίζω τόν κ. Παντελάκη, ἕναν ἐξαίρετο πολίτη, ἕναν διεθνῶς ἀνεγνωρισμένο ἐπιστήμονα, ποῦ τιμᾶ τό ὄνομά του, τήν ἐπιστήμην καί τήν Ἑλλάδα. Ἀκούσατε δι' αὐτόν ὕμνους ἀπό τοῦ στόματος ὄχι μόνον Ἑλλήνων ἀλλά καί ξένων καθηγητῶν Πανεπιστημίων, ποῦ ἐγκατέλειψαν τάς ἐνασχολήσεις των εἰς τήν πατρίδα των διά νά ἔλθουν νά ὑπερασπισθοῦν ἕναν ἐξαίρετο συνάδελφόν των. Καί ὅμως, ὁ ἄνθρωπος αὐτός χαρακτηρίζεται ἐγκληματίας.

Ἐγκληματίας ἐπίσης θεωρεῖται καί ὁ κ. Μήνης, ὁ ὁποῖος πέραν τῶν παρασήμων ποῦ κατέκτησε εἰς τόν στρατόν ἔχει καί ἄλλα, μέσα εἰς τό κορμί του, τάς σφαῖρας.

Ὁ κ. Ἐπίτροπος χαρακτήρισε τούς κατηγορουμένους ὡς ἐγκληματίας διεθνοῦς μορφῆς, ἀναρχικούς, μηδενιστάς. Ἀποκρούω μέ ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου τούς χαρακτηρισμούς αὐτούς. Δέν ἀρμόζουν εἰς τούς κατηγορουμένους. Ὁ Παντελάκης θά παρομείνῃ ἀκέδνος ποῦ εἶναι, τό ἴδιο καί ὁ Μήνης».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνεφέρθη εἰς τό νομικόν μέρος τῆς συρροῆς ἐγκλημάτων καί συνέχισε:

Ἀπευθύνομαι πρός τό δικαστήριόν σας, γνωρίζων τί ἀναμένει τόν πελάτην μου. Ὁ κ. Παντελάκης δέν ἀγανῖζεται δι' ἐπιείκειαν. Οὔτω, ἡ παρουσία ἡμῶν τῶν συνηγόρων ἐδῶ εἶναι παρουσία συμπαραστάσεως πρός τούς κατηγορουμένους. Ἀλλά ὑπάρχει καί ἕνας ἄλλος λόγος διά τόν ὁποῖον ἐρχόμεθα: Ἐάν καί ποτέ θά γίνῃ κατηγορούμενος οὐδείς δύναται νά τό γνωρίζῃ. Εἰς τήν σταδιοδρομίαν μου εἶχον τήν εὐκαιρίαν νά ὑπερασπίσω κριτάς καί κρινομένους. Ἀκάμη καί ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι προηγουμένως εὐρίσκοντο εἰς τήν ἕδραν ποῦ σεῖς, κύριοι στρατοδίκαι, κατέχετε σήμερον.

Πῶς θά κατεβάσετε τώρα εἰς τό ἐπίπεδον ἐγκληματιῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταληφθῆ ἀπό ἀμάκ τοποθετήσεως βομβῶν πρώην συνάδελφόν σας κ. Μήνην καί τόν ἐξαίρετον ἐπιστήμονα κ. Παντελάκην; Τί δουλειά εἶχαν οὗτοι οἱ δύο μέ τά αὐτοκίνητα τῶν Ἀμερικανῶν;

Ὑπάρχουν ἀνθρωποι πού νομίζουν ὅτι ἀποστολή τους εἶναι ἁπλῶς νά ζοῦν καί νά τρώγουν. Ὑπάρχουν ἀνθρωποι ποῦ δέν ἐνδιαφέρονται διό τά καινά. Ὑπάρχουν ὅμως καί ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν μέσα τους μία εὐγενῆ σπίθα, ποῦ νομίζουν ὅτι ἀποστολή τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νά ζῇ καί διά τούς ἄλλους, νά προσφέρῃ καί εἰς ταύς ἄλλους. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί δέν μπορεῖ νά μήν ἐνδιαφέρονται διά τά κοινά, νά μήν ἐνδιαφέρονται διά τήν Ἑλλάδα. Καί ὅταν εἶσαι ἔτσι φτιαγμένος χρειάζεσαι ἐπιτακτικά νά ἀναπνέῃς τόν καθαρό ἀέρα τῆς ἐλευθερίας.

Διατί δέν ἔχουν οἱ κατηγορούμενοι, δέν ἔχομε ὅλοι μας, τό δικαίωμα νά διαφωνοῦμε; Διατί δέν μποροῦμε νά εἰποῦμε ἐσύ κύριε μέ κατσπιέζῃς, μέ καταδυναστεύεις, μέ πνίγεις; Δέν εἶναι πιά δυνατόν νά μένουμε τόσα χρόνια στόν γύφο. Ὁ γύφος θά προκαλέσῃ ἀγκύλωση, γάγγραινα. Αὐτό ἠθέλησαν νά ἀποφύγουν οἱ κατηγορούμενοι: Νά μήν πόθη γάγγραινα ὁ τόπος, νά μήν ἀκρωτηριασθῆ. Αὐτό πιστεύουν οἱ κατηγορούμενοι καί μαζί τους το πιστεύουν καί πάρα